

Opinnäytetyö (AMK)

Muotoilu

Tekstiilisuunnittelu

2011

Leena Riihelä

SIMPLE

– Tekstiilitaideteoksia kirjoen

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Muotoilu | Tekstiilisuunnittelu

31.3.2011 | 42 sivua

Mervi Vuolas

Leena Riihelä

SIMPLE – TEKSTIILITAIDETTA KIRJOEN

Suunnittelen ja toteutan opinnäytetyössäni tekstiilitaideteoksia kirjoen ensimmäiseen yksityisnäyttelyyni. Pidän näyttelyn myöhemmin tulevaisuudessa. Tekstiilitaideteoksieni teemana on yksinkertaisuus, mikä näkyy töiden tekniikassa, värimaailmassa ja kuvakielessä.

Tutkimusmenetelmäni pohjautuvat laadulliseen tutkimusotteeseen ja keskeisenä menetelmänä on dokumenttiaineistot ja vastaanottajakeskeinen kuva-analyysi. Olen valinnut neljä minuun vaikuttanutta taiteilijaa tarkempaan tarkasteluun. He ovat valikoituneet opinnäytetyöhöni, koska käyttävät taiteessaan tekniikkana kirjontaa, ja ovat tehneet minuun vaikutuksen töillään.

Jokaisen taiteilijan tyyliässä yhdistyy herkkyys ja persoonallinen kädenjälki. Monet heistä myös värjäävät materiaalinsa itse.

Lopputulosten tarkastelussa peilaan tavoitteitani ja niissä onnistumistani. Pohdin myös miten töitäni tulisi kehittää, jotta olisin lähempänä ammattimaista ilmaisua.

ASIASANAT:

Kirjonta, käsityöt, tekstiilitaide, taidetekstiilit

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Degree Programme in Design | Textile Design

31.3.2011 | 42 pages

Mervi Vuolas

Leena Riihelä

SIMPLE – EMBROIDER TEXTILE ARTWORK

In my final thesis I embroider textile artwork which I will exhibit in the future. The theme of my artwork is simplicity, which is reflected in the work techniques, colors and imageries.

My research method is based on qualitative studies and it consists of documented material and user centric image analysis. I have chosen four artists that have impressed me into closer examination. They have been selected for my thesis because they use embroidery as a key technique and they have influenced me in some way.

As the summary of this study it can be stated that each of the chosen artists' style is a combination of sensitiveness and personal touch and that has caught my attention. Many of them also dye the material themselves.

In the final results I reflect my objectives and how I succeeded in them. The question of how to improve my work so that it would be closer to professional expression is also discussed.

KEYWORDS:

Embroidery, handigraft, textile art

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	6
2	TAVOITE JA TUTKIMUSKYSYMYKSET	7
3	TUTKIMUSMENETELMÄT	8
3.1	Vastaanottajakeskeinen kuva-analyysi	8
3.2	Dokumenttiaineisto	9
4	VIITEKEHYS	11
5	MINUUN VAIKUTTANEET TAITEILIJAT	13
5.1	Tilleke Schwarz –naivismia kirjoen	13
5.2	Ulla Pohjola – synkkien aiheiden taiteilija	18
5.3	Nina Nisonen – neulalla piirtäjä	21
5.4	Ulla Jokisalo – pysähdyttävä valokuvaaja	23
5.5	Yhteenveto taiteilijoista	25
6	OMIEN TEOSTEN SYNTY JA ANALYSOINTI	27
6.1	Kirjonta tekstiilitaiteessani	28
6.2	Suunnittelusta toteutukseen	28
6.3	Valmiit työt	34
7	LOPPUTULOSTEN TARKASTELU JA ANALYSOINTI	40
	LÄHTEET	42

KUVAT

Kuva 1.	Viitekehys	11
Kuva 2.	Used Cloth, 1995, 75 x 70 cm	14
Kuva 3.	In memoriam, 1988, 71 x 61 cm	15
Kuva 4.	Yksityiskohta teoksesta In memoriam, 1988	15
Kuva 5.	Tales, 1998, 63 x 62cm	16
Kuva 6.	Yksityiskohta teoksesta Markmaking.	17
Kuva 7.	Vanha Kuu, Old Moon, 2005, 52,5 x 54cm	19
Kuva 8.	Uni, A Dream, 1994, 14x26cm	20
Kuva 9.	Tyhjä Hauta, 2009	21
Kuva 10.	Nina Nisonen, teoksia näyttelystä Mustat Helmet, 2009	22
Kuva 11.	Sidepistot, 1996, 21,5 x 28 cm	24
Kuva 12.	Nimetön, 1998, 22 x 22 cm	25
Kuva 13.	Puoli tusinaa, 2009, 29 x 33 cm	27
Kuva 14.	Viitekehys SIMPLE-tekstiileille	29
Kuva 15.	Kuvakollaasi	30

Kuva 16. Materiaaleja	32
Kuva 17. Luonnos postikortista valokuvaa yhdistäen villalle ja kolmiulotteista pintaa ommellen	33
Kuva 18. Keskeneräisiä teoksia työn alla	34
Kuva 19. Talvimaja, 2010, koko 23 x 20cm	35
Kuva 20. Lumipallo, 2010, koko 45 x 42cm	36
Kuva 21. Huurre, 2011, koko 44 x 44cm	38
Kuva 22. Lumikukkulat, 2011, koko 24 x 25 cm	39

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni aiheena on suunnitella ja toteuttaa tekstiilitaideteoksia ensimmäiseen näyttelyyni, jonka pidän myöhemmin.

Olen opintojeni aikana alkanut kiinnostumaan tekstiilitaiteesta yhä enemmän ja tulevaisuutta ajatellen näyttelytöiden tekeminen ensimmäiseen yksityisnäyttelyyni on tärkeä virstanpylväs. Tekstiilitaiteilijana toimiminen palkkatyön ohella on mitä todennäköisintä ja välttämättömintä aloittavalle tekstiilitaiteilijalle mihin itsekin lukeudun. Vaikka ihan lähitulevaisuudessa tekstiilitaide ei minua elätäkään, on se ammatillinen haaveeni.

Tutkivassa osuudessa analysoin minuun vaikuttaneiden taiteilijoiden teoksia. He kaikki käyttävät teoksiensa tekniikkana kirjontaa. Huomaamatta oma ammatillinen tyylini on kehittynyt heidän kauttaan. Tätä voidaan pitää myös tekstiilitaidekentän ja tulevien kollegoiden kartoittamisena. Jatkan teosten tekemistä vielä opinnäytetyöni jälkeen, joten työni ovat aloitus suuremmalle projektille.

2 TAVOITE JA TUTKIMUSKYSYMYKSET

Opinnäytetyöni tavoitteena on suunnitella ja tehdä tekstiilitaideteoksia. Tekniikkani teoksissa on kirjonta ja materiaaleina villa ja erilaiset langat. Pysin käyttämään mahdollisimman yksinkertaisia tekniikoita ja materiaaleja. Tutkimuksellisessa osuudessa tutustun minuun vaikuttaneisiin taiteilijoihin ja analysoin kuvien ja tekstien kautta heidän tuotantoaan. Loppuyhteenvedossa vertaan itseäni aloittelevana taiteilijana jo urallaan eteenpäin päässeisiin taiteilijoihin.

Tutkimuskysymykset:

1. Minkälaisia ovat minuun vaikuttaneiden taiteilijoiden teokset, joissa on käytetty kirjontaa tekniikkana?
2. Minkälaisia ovat omat kirjojen toteutetut tekstiilitaideteokseni?

3 TUTKIMUSMENETELMÄT

Tutkimusmenetelmäni pohjautuvat kvalitaaviseen, eli laadulliseen tutkimusotteeseen. Laadullisessa tutkimuksessa tutkijan oma mielenkiinto kohteeseen vaikuttaa tuloksiin. Omat elämäntavat, ammatti, ja henkilökohtainen historia ovat vaikuttavia tekijöitä näkökulman valintaan. Laadullisen tutkimuksen tavoitteena on ymmärtää, selittää ja tulkita ilmiötä, mutta työn tavoite voi olla vaikeasti hahmotettavissa. Laadullisessa tutkimusotteessa on hyvä lähteä liikkeelle avoimesti ilman ennakoasenteita. Henkilökohtainen kiinnostus aiheeseen on tärkeää tutkijalle. (Anttila 2006, 275-277.)

Erilaisia menetelmiä laadulliselle tutkimukselle ovat mm. havainnointi, sisällönanalyysi, kuva-analyysi ja haastattelu.

Omalla kohdallani henkilökohtainen kiinnostus on näkyvää koska työ itsessään on lähtöisin minusta syntyneestä luomisprosessista. Lähden liikkeelle tutkimuksessani kahdella tutkimusmenetelmällä. Vastaanottajakeskeinen kuva-analyysi ja dokumenttiaineisto ovat keskeisimmät tutkimusmenetelmäni.

3.1 Vastaanottajakeskeinen kuva-analyysi

Kuva-analyysiä on käytetty usein taiteen tutkimuksessa, ja se onkin varsin yleinen taiteen tutkimuksen menetelmä. Sillä on saatettu tutkia mm. taiteen vaikutusta katsojaan, eri ajanjaksoja, tyylejä tai sitä miten taideteos vaikuttaa ilmaisuvälineenä. (Anttila 2006, 367.) Omassa tutkimuksessani se on keskeinen ja tärkein tutkimustapa.

” Analyysimetodina vastaanottajakeskeisyys merkitsee refleктоivaa keskustelua, vuorovaikutusta kuvan kanssa, jossa katsojan minä on olennaisesti läsnä. Kuvan katsoja on luovasti ajatteleva vastaanottaja, joka aktiivisesti luo kuvalle sen sisällön” (Anttila 2006, 375.) Tällöin pohditaan kysymystä mikä on kuvan vaikutus katsojaan? Mitä katsoja näkee kuvassa?

Vastaanottajakeskeinen kuva-analyysissä edetään aloittamalla analyysi kuvan katsojan alkuvaikeudella. Tästä seuraa kaava joka etenee kuvan tarkastelun ja tulkinnan tarkoituksen määrittämisellä. Seuraavaksi kuvaillaan miten kuvassa oleva aihe tulkitaan. Lopuksi seuraa analyttinen vaihe siitä, kuinka kuva vaikuttaa katsojaan. Viimeisenä kuvasta tehdään yhteenveto kuvan tuomista tunteista, elämyksestä ja vaikutuksesta. (Anttila 2006, 375.)

Vastaanottajakeskeisessä kuva-analyysissä katsojan oma näkökulma on ensisijaisesti huomion keskipisteenä. Keskityn muutamaan tekstiilitaiteilijaan Suomesta ja maailmalta jotka ovat vaikuttaneet minuun. Heidän työnsä ovat valikoituneet kuva-analyysiini, koska ovat jollakin tavalla osa henkilökohtaista historiaani, taiteellisen minäni vaikuttajia. Lähden aukaisemaan kuvia myös seuraavanlaisilla kysymyksillä: “Kuka on kuvan lähettäjä? Kuinka kuva on muodostettu? Mikä on viestin lähettäjän tarkoitus? Minkä vaikutuksen kuva tekee katsojaan?” (Anttila 2006, 371.)

Kuva-analyysin tarkoitus ei kuitenkaan ole sivuuttaa kuvalla saatua visuaalista ilmaisua. Emme pysty purkamaan kaikkea kuvan sisältä sanoiksi ja verbaalinen ilmaisu voidaan aina tulkita erilailla kuin visuaalinen ilmaisu. Kuvan sisällön pilkkominen sanoiksi auttaa kuvan sisällön kommunikaatiossa, jolloin yhteinen ymmärrys ja keskustelu aiheesta on helpompaa. Kuvaa voidaan helposti kuvailla sanoin, ikään kuin riisua teos sanoiksi, mutta vastaanottajakeskeisessä kuva-analyysissä kysymyksessä on kuvan subjektiivinen kuvan kokeminen. Kuvasta irrotettujen sanojen sijasta lähdetään miettimään mitä tunteita kuva herättää, pohditaan mielle yhtymiä ja assosiaatioita. On olemassa myös kuvia, jotka eivät avaudu sanoiksi. Tällaiset teokset saattavat olla esimerkiksi niin vaikuttavia tai “veitsenteräviä”, että niitä on mahdotonta pukea sanoiksi. (Anttila 2006, 375 – 376.)

3.2 Dokumenttiaineisto

Dokumenttiaineiston avulla saan arvokasta tietoa tekstiilitaiteilijoista, heidän töistään ja tavastaan toimia. Tällaista aineistoa ovat mm. aikakauslehdet,

kirjallisuus, tiedotusmateriaali, sanomalehdet, päiväkirjat, valokuvat, audiovisuaalinen aineisto, elokuvat ja historiikit. Aineistoa on yleisesti ottaen paljon tarjolla ja sen karsiminen on tärkeää, jotta löytää olennaisimmat asiat runsaasta tarjonnasta. Dokumenttiaineiston keruu on hyvä vaihtoehto haastatteluille ja kyselyille, mikäli halutaan tutkia ilmiötä joka on jo tapahtunut. (Anttila 2006, 202 – 203.)

Kirjallisuutta tekstiilitaiteilijoista on hyvin vähän saatavilla ja suurin osa tiedosta on Internetissä, näyttelykatalogeissa ja lehdistötiedotteissa.

Tutkimuksessani dokumenttiaineisto on tärkeä osa, sillä sitä kautta saan aineistoa vastaanottajakeskeiselle kuva-analyysilleni. Vaikka tekstiilitaiteilijoista on hyvin vähän ja niukasti tietoa saatavilla, uskon kuvien ja lehdistötiedotteiden sekä kirjallisuuden auttavan minua.

4 VIITEKEHYS

Viitekehukseen (kuva 1) olen koonnut tärkeimmät opinnäytetyöhöni liittyvät tekijät. Käsittelen myös aiempaa tietoa, teoksiani ja nykytilannetta tekstiilitaiteessa. Lopputulosten tarkastelu on myös tärkeää, sillä toteutan tekstiiliteokset tulevaan näyttelyyni. Oman tyylin käsittely ja teeman läpikäynti auttaa omien teosten prosessoinnissa.

Kuva 1. Viitekehys

Tärkeimpänä työssäni ovat omat tekstiilitaideteokset. Tämän ympärille kietoutuvat teemani Simple ja tekniikkani kirjonta. Muut samaa tekniikkaa käyttävät taiteilijat ovat myös keskeisessä osassa. Työhöni on valikoitunut muutama minuun vaikuttanut taiteilija, joiden teoksia analysoin vastaanottajakeskeisen kuva-analyysin avulla.

Minuun vaikuttaneiden taiteilijoiden töiden tutkiminen avaa silmiäni sille, mitä on jo tehty ja näkykö omassa tyylissäni viitteitä minuun vaikuttaneista taiteilijoista? Miten muut taiteilijat tulkitsevat kirjonnalla avulla? Saan myös ideoita miten minä voisin kehittää omaa luomistani ja tyyliäni tutustumalla muiden teoksiin. Usein jo näyttelyissä käynti antaa uutta potkua omaan tekemiseen. Siksi koen että taiteilijalle on hyvin tärkeää nähdä ja kokea muiden teoksia oman tekemisen ohella.

5 MINUUN VAIKUTTANEET TAITEILIJAT

Olen valinnut neljä taiteilijaa, joiden teoksia analysoin. Valitsen jokaiselta taiteilijalta muutaman teoksen, jotka koen itse vaikuttaneen minuun tai ovat muuten taiteilijan tyylin aukaisemiseksi tärkeitä nostaa esille. Pääasiassa olen valinnut tekstiilitaiteilijoita, jotka käyttävät kirjontaa teostensa tekniikkana. Olen valinnut joukkoon myös yhden valokuvaajan, Ulla Jokisalon, joka yhdistää osaan valokuvistansa kirjontaa. Kaikki taiteilijat ovat valikoituneet tarkasteluun itsekkäistä syistä. He ovat vaikuttaneet minuun jotenkin tai muuten puhutelleet minua teoksillaan. Näiden taiteilijoiden teokset ovat antaneet omalle taiteelliselle kasvulleni lähtökohdan. Loppuyhteenvedossa tarkastelen heitä kokonaisuutena, ja pohdin mikä sellainen yhteinen tekijä on sellainen, joka on herättänyt mielenkiintoni.

5.1 Tilleke Schwarz –naivismia kirjojen

Löysin Tilleke Schwarzin sattumalta opintojeni aikana tekstiilialan lehdestä. Oikeastaan löysin ainoastaan hänen teoksensa, enkä ollut aluksi tietoinen kenen työ on kyseessä. Schwarz on hollantilainen tekstiilitaiteilija joka kutsuu teoksiaan kirjonnaksi tai taiteeksi, riippuen asiayhteydestä. Itse näen hänet tekstiilitaiteilijana. Hän on aloittanut uransa vuonna 1990 opiskeluidensa jälkeen.

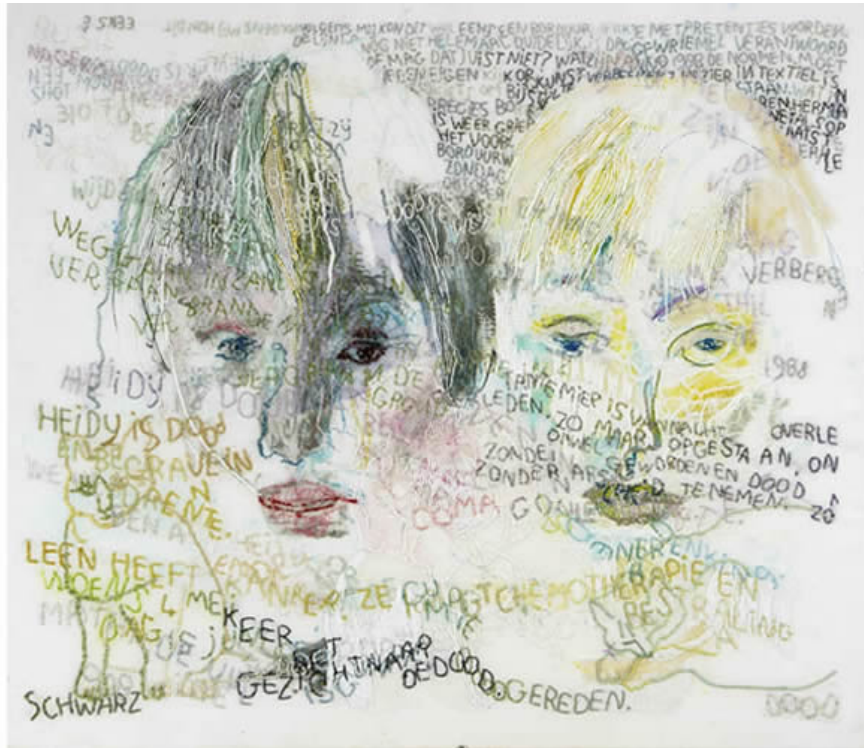
Schwarz kirjoo jokaisen teoksensa piston itse käsin pellavalle, jonka hän tarvittaessa värjää. Schwarz kertoo, että hänen teoksensa ovat visuaalista runoutta. Hän ei koskaan luonnostele teoksiaan vaan lähtee tekemään niitä hyvinkin mielijohteen saattamana. Inspiraationsa hän saa mm. päivän uutisista, folk-taiteesta ja kissoista. Hän ottaa vaikutteita myös pop-taiteesta ja graffiteista. Teosten synty on aikaa vievää, hän ei laske työtunteja, mutta arvioi yhden työn valmistumiseen menevän vähintään puoli vuotta. (Tilleke Schwarz 2011)

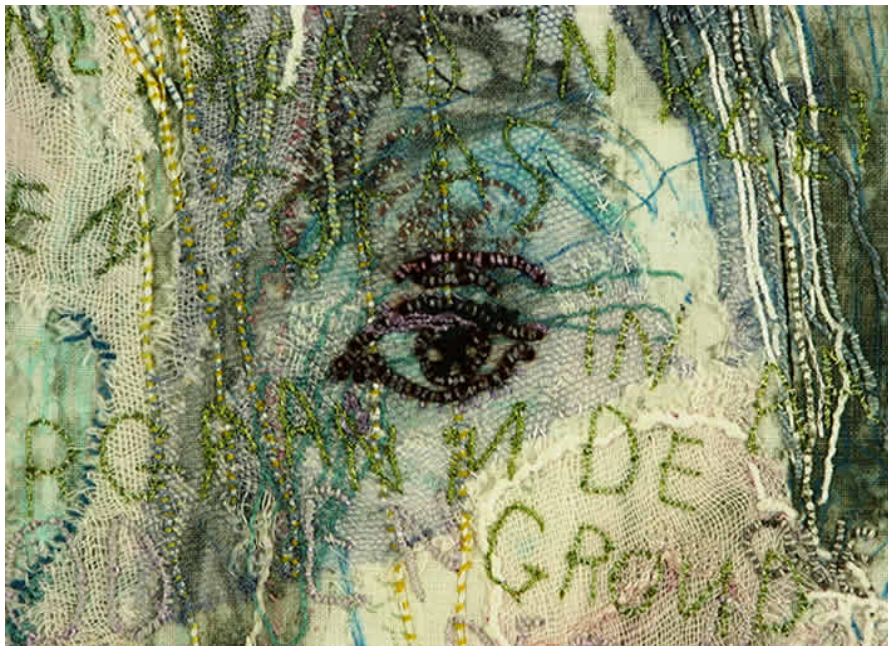
Kuva 2. Used Cloth, 1995, 75 x 70 cm (Tilleke Schwarz 2011)

Teoksessa Used Cloth (kuva 2) on vahva Schwarzille ominainen piirustusmainen kädenjälki. Elementtejä on paljon, kuvassa on “syherrystä” jonka tulkitseen käytettyjen vaatteiden lian symboliksi. Tätä kuvastaa mielestäni hyvin myös likainen värimaailma, jonka on kellertävää beigeä. Sommittelu ei ole keskitetty vaan oikea yläreuna on jätetty melkein tyhjäksi. Irrallisista elementäistä koostuu kuitenkin mielenkiintoinen teos. Used Cloth eroaa kuitenkin hyvin paljon teoksesta In memoriam (kuva 3), joka on maalauksellisempi ja sen sijoittelu on mielenkiintoisempi.

Teoksessa In memoriam (Kuva 3 ja 4) on kaksi kasvoa kirjottu hyvin maalausmaisesti lähes koko kankaan pinta-alalle. Kuvan alalaidassa on kaksi kissaa. Sävyt ovat niukat ja teos on täynnä tekstiä. Kuvan nimi viittaa menetykseen ja jonkinlaiseen muistoon. Toinen hahmoista on osittain musta ja toinen keltainen. Kummankin kasvoilla on aistittavissa pieni suru ja haikeus. Itse koen teoksen haikeana ja odottavana.

Kuva 3. In memoriam, 1988, 71 x 61 cm (Tilleke Schwarz 2011)

Kuva 4. Yksityiskohta teoksesta In memoriam, 1988 (Tilleke Schwarz 2011)

Schwarzin teoksissa on hyvin pikkutarkkaa jälkeä ja hän kirjoo paljon kerroksittain. Kuvakieli on rentoa, maalauksen ja piirustuksenomaista, mutta samalla hyvin naiivia. Schwarzin teokset ovat kuitenkin hyvin moderneja ja koen, että vaikka esimerkiksi teos *In memoriam* on tehty vuonna 1988, on se edelleen hyvin nykypäiväinen. Hän yhdistää kuvalliseen ilmaisuun myös tekstiä, ajatuksen pätkiä, irrallisia sanoja ja lauseita.

Kuva 5. Tales, 1998, 63 x 62cm (Tilleke Schwarz 2011)

Teoksessa *Tales* (suomeksi sadut, tarinat, huhut, jutut), keskeisenä hahmona on kuvan keskelle sijoitettu naivistinen kissa. Eri elementit ovat kovin erillisiä ja

teos on hyvin luonnosmainen. Koen teoksen jopa henkilökohtaisena tirkistelynä, sillä olen näkeväni teoksessa taiteilijan ”pään sisälle”. Tähän teokseen hän on ehkä laittanut kaiken mitä ajattelee ja kokee. Siirtänyt ikään kuin muistiin asiat mitä pitäisi muistaa. Ehkä teos voisi olla myös ”to do -lista”? Muista ruokkia kissa, muista aamujumppa, muista syödä kanaa jne. Usein tämäntyyppisiä teoksia syntyy itselläni piirtäen puhuessani pitkään puhelimesta. Ne ovat kuin napattuja ajatuksia puhelinkeskustelusta.

Kuva 6. Yksityiskohta teoksesta Markmaking. (Selvedge issue 2007)

Teos Markmaking (kuva 6) oli ensimmäinen työ, jonka näin Tilleke Schwarzilta. Muistan aluksi vain ihailleen luonnosmaista kirjailua, ja olin varma että kyseessä on konekirjonta. Minulta meni pitkään ennen kuin selvitin, kuka on teoksen takana. Schwarzin teokset tulevat varmasti oikeuksiinsa vasta näyttelyssä. Teokset näyttävät painettuina myös kovasti kuvataiteelta ja etenkin maalauksilta.

5.2 Ulla Pohjola – synkkien aiheiden taiteilija

Ulla Pohjola on tamperelainen tekstiilitaiteilija, jonka erikoisalaa on luova kirjonta. Hän on pitänyt uransa aikana kymmeniä yksityisnäyttelyitä ja ollut mukana lukuisissa yhteisnäyttelyissä Suomessa ja ulkomailla. Hän valmistui Taideteollisesta korkeakoulusta 1995 ja seuraavana vuonna 1996 hänet valittiin Vuoden nuoreksi tekstiilitaiteilijaksi. Hänen teoksiaan on monissa kokoelmissa ja hän on myös tehnyt kirkkotekstiilejä. (Ulla Pohjola 2011)

Pohjola on kokenut tekstiilitaiteilijan kentän liian suppeaksi ja rajoittavaksi. Hän on lähtenyt määrätietoisesti laajentamaan reviiriään. Jäsenyydet taidemaalariilitossa ja Muu Ry:ssä ovat antaneet Pohjolalle enemmänkin taitelijan leiman ja hänellä on ennakkoluulotonta kykyä yhdistää erilaisia materiaaleja ja käsityötekniikoita taiteeseen. (Pohjola 2007,16.)

Useissa Pohjolan teoksissa toistuu makaava hahmo kuvan alalaidassa. Hän käyttää kirjontaa laajasti, erilaisia pistoja käsin ja koneella ommellen. Materiaaleina hän käyttää mm. kankaita, helmiä, nappeja, kirjontalankoja ym. Hän myös värjää osan langoista itse ja teoksien värimaailmat ovat murrettuja ja usein myös tumman puhuvia. Kuolema-aihe on ollut hänen teoksissaan läsnä koko hänen uransa, mikä näkyikin teoksissa vahvasti. Kuvakieltä tukee mm. luurangot, haudat ja enkelit. Myös ortodoksisuus ja pyhimykset näkyvät hänen teoksissaan vahvasti.

Kuva 7. Vanha Kuu, Old Moon, 2005, 52,5 x 54cm (Pohjola 2007, 11)

Pohjolan teoksessa Vanha Kuu, makaa naishahmo maan alla. Kuten useissa muissakin Pohjolan teoksissa hahmo on sijoitettu kuvan alareunaan vaakasentoon. Hahmo ei kuitenkaan vaikuta ruumiilta, vaan enemmänkin nukkuvalta naiselta. Hän kuitenkin selkeästi vaikuttaa makaavan maan alla, sen paljastaa kasveista lähtevät juuret. Vai makaako hän sittenkin nurmella ja odottaako hän hakijaa? Ihaileeko hän kuutamoa? Tunnelma teoksessa on hyvin synkkä ja hieman pelottavakin. Kuolema on selkeästi läsnä teoksessa tavalla tai toisella.

Kuva 8. Uni, A Dream, 1994, 14x26cm (Pohjola 2007, 9)

Pohjolan teos Uni on mielestäni pelottava. Etualalla on makaava hahmo, kenties nukkuva elossa oleva henkilö, joka näkee unta kuolleesta läheisestään. Läheinen – luurangon muodossa, onkin tietämättään saapunut vierailulle ja haluaa nukkuvaa hahmoa. Kuulen jo luurangon olemattoman hengityksen ja makaavan hahmon kaipuun kuollutta läheistään kohtaan. Koen teosta katsoessa pelkoa. Pelkoani korostaa veren punainen väri ja luurangon käsi joka tulee hahmon eteen. Kuvan voi tulkita myös toisella lailla. Näen siinä myös kuoleman. Luuranko on irtautumassa ruumiistaan sielun muodossa. Mutta ei halua päästä irti. Huomaan Pohjolan teoksien olevan voimakkaita, ne vaikuttavat minuun sitä enemmän, mitä enemmän yritän miettiä niiden kuvakieltä ja symboliikkaa.

Kuva 9. Tyhjä Hauta, 2009 (Ulla Pohjola 2011)

Teos Tyhjä hauta (Kuva 9) on kuvan asettelultaan hyvin samantapainen kuin Pohjolan muut teokset, jotka olen nostanut esille. Laatikon sisällä on toinen laatikko, mahdollisesti hauta-arkku, missä on ihmisen hahmo. Hahmo on kuitenkin kirjottu laatikkoon, eli arkkuun. Onko hän on poistunut haudasta? Teoksen yleisvärinä on harmaus, mikä sopiikin tunnelmaan. Miksi hahmoa ei enää ole haudassa? Onko hänen sielunsa lähtenyt vaellukselle? Palaako hän hautaan? Vai onko haudassa edes ollut ketään? Oma tarinani on hyvin yksinkertainen. Koen, että teoksessa hahmolle on jäänyt maan päälle vielä selvittämättömiä asioita, ja hänen sielunsa ei ole vielä kuollut, vaikka ruumis makaakin jo arkussa. Teokset ovat liikkumattomia ja paikallaan pysyviä.

5.3 Nina Nisonen – neulalla piirtäjä

Ihastuin Nina Nisosen (s. 1956) töihin vuonna 2009 vieraillessani hänen näyttelyssään Mustat helmet joka, pidettiin Galleria Norsussa, Helsingissä. Hänen kirjontatöissään oli aistittavissa sellaista herkkyyttä ja intensiivisyyttä jota haluan omiinkin töihin saavuttaa.

Nina Nisonen on tekstiilitaiteilija, joka tunnetaan mm. tilaustöinä toteutuneista riijyistä jotka ovat toteutuneet tiiviissä yhteistyössä kutojan kanssa. Viime vuosina hänen painopisteensä on siirtynyt omaan itse toteutettuun taiteelliseen työhön ja ilmaisuun. Hän on viimeisimmissä töissään pyrkinyt maalauksellisuuteen. Töiden toteutus on hidasta ja fyysistä. Nisonen töissä näkyy huumoria sekä elämänmakuista karheutta. Nisonen painottaa töiden materiaaleja ja on tarkka oikeiden värisävyjen saamisesta. Luonnonmateriaalit, puuvilla, pellava ja juutti ovat keskeisessä osassa teoksia. (Lehdistötiedote Galleria Norsu 9.3.2009)

Teoksissa on aistittavissa herkkyyttä ja maalauksellisuutta joka on luotu hyvin yksinkertaisesti. Samaa herkkyyttä Nina Nisonen kirjoittaa *Kädet ja kaikki* – näyttelyn juhlakirjassa.

”On kesä, maalla. Seison laiturilla. Vesi on pohjaan asti kirkasta. Järven pinta väreilee pieniä aaltoja. Se heijastaa taivaan, ohi seilaavat pilvet ja sinne tänne pystyyn jääneet kaislat. Näen yhtä aikaa sekä pinnan että syvyyden. Pohjan hieno hiekka toistaa aaltokuvioita. Sileiksi hioutuneet puun kappaleet makaavat pohjassa tummina muotoina. Näen koiran, kirahvin, päättömän kanan ja oikean kalan.” (*Kädet ja kaikki* 2006, 88)

Ei ole vaikeaa arvata mistä Nisonen saa inspiraation taiteelleen.

Kuva 10. Nina Nisonen, teoksia näyttelystä *Mustat Helmet*, 2009 (Galleria Norsu 2011)

Koska Nisosen kirjontatöitä on vielä hyvin vähän tarjolla dokumentin muodossa jää kuva-analyysi hänen kohdallaan vain muutamien pienten kuvien analyysin varaan. Haluan kuitenkin nostaa hänet esille, sillä hän on vaikuttanut minuun suuresti. Nisosen töissä on herkkyyttä ja luovaa käden jälkeä. Näyttelyn Mustat Helmet teemassa näkyi apinat, purkit ja pallot. Väritys oli hyvin hillittyä, suppeaa ja minimalistista. Keskimmaisessa teoksessa apina on punaisen lankakerän keskellä, ehkä jopa vankina. Teos herättää minussa jopa pienen pelastajan. Haluaisin ottaa langan apinan ympäriltä pois. Lopputulos olisi kuten mustassa teoksessa jossa apina jo hymyilee. Mielenkiintoista on kuitenkin, että surullisen työn pohjana on valkoinen väri ja iloisen työn pohjana musta. Kipot ja kannut harmaalla pohjalla ovat myös taidokkaat ja herkät.

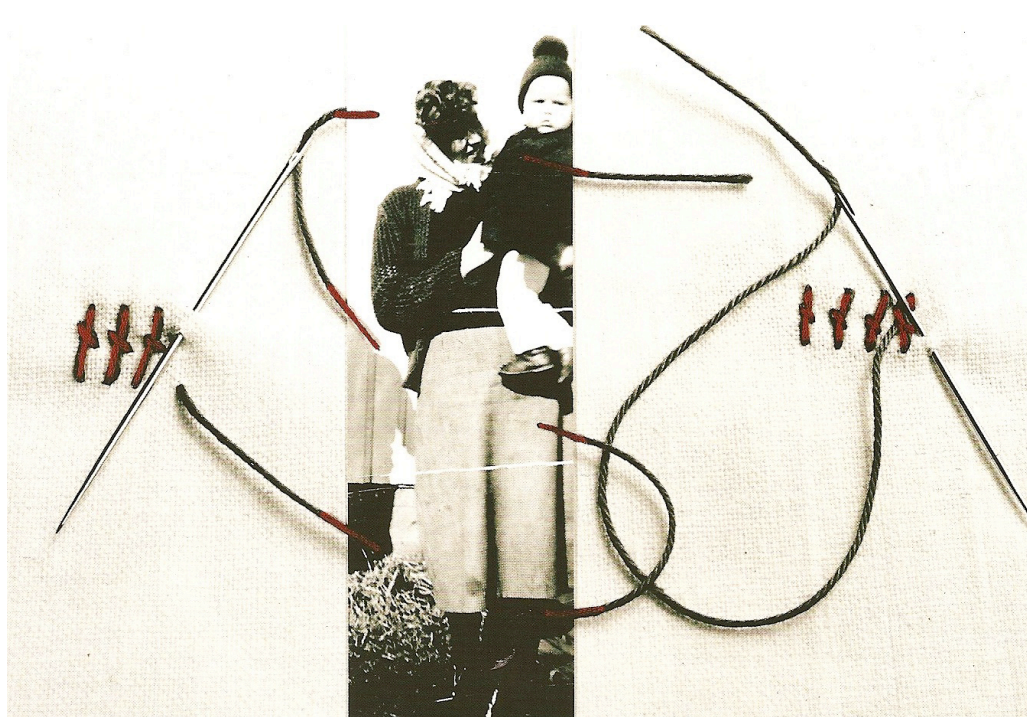
5.4 Ulla Jokisalo – pysähdyttävä valokuvaaja

Jokisalo on valmistunut vuonna 1983 Taideteollisen korkeakoulun Valokuvataiteen osastolta. Hän on menestynyt alallaan hyvin ja saanut vuonna 2001 valtion valokuvataidetoimikunnan myöntämän valokuvataiteen valtionpalkinnon. Vuodet 2004 - 2009 hän toimi taiteen keskustoimikunnan nimittämänä taiteilijaprofessorina. Vuonna 2010 hänet palkittiin Pro Finlandia kunniamerkillä. (Wikipedia 2011)

Vaikka valokuvaaja Ulla Jokisalo ei kuulukaan varsinaisesti tekstiilitaiteilijoihin, otan hänet esille opinnäytetyössäni. Jokisalo yhdistää valokuvaan eri elementtejä, ja niistä keskeisin on ompelu. Hän on vaikuttanut minuun suuresti valokuvausopintojeni aikana, jo ennen Nina Nisosen töiden näkemistä. Voisin jopa sanoa rakastavani hänen teoksiaan. Pakahdun niiden edessä. Ihastelen niitä ja olen sulaa vahaa. Jokisalo on onnistunut pysäyttämään teoksillaan muitakin. Helsingin kaupungin taidemuseon johtaja, Tuula Karjalainen kirjoittaa Ulla Jokisalon 2001 ilmestyneen kirjan esipuheessaan seuraavasti:

Ulla Jokisalon kuvien ensikohtaaminen – kauan, kauan sitten – oli pysäyttävä. Kerran mieleen uponneina, kuvat myös pysyivät siellä alkaen solmia omia verkostojaan – mielen ja mielialojen rihmastoja. (Jokisalo 2001, 7)

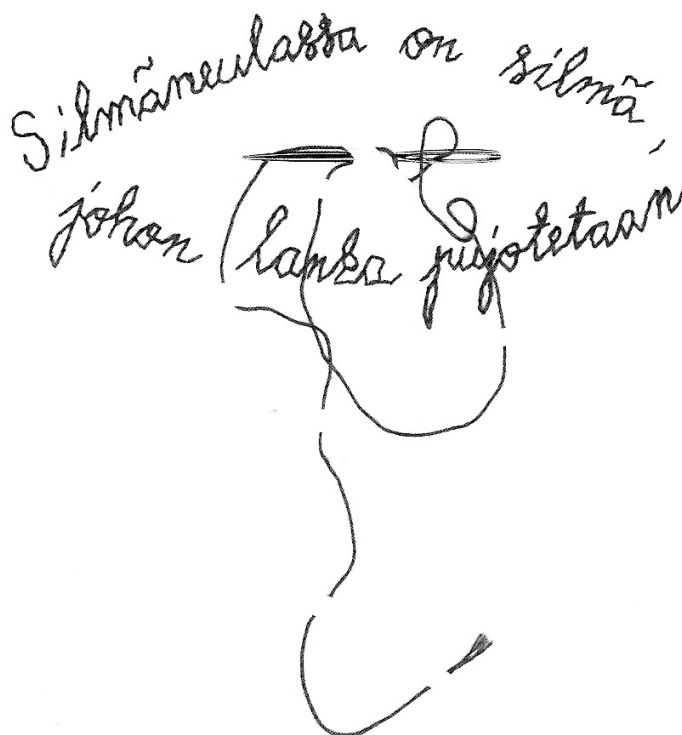
Jokisalolle kuvien tekeminen on oman kielen sekä oman identiteetin rakentamista. Menneen ja nykyhetken sekä toden ja fiktion sekoittuminen ovat osa hänen kuvallista ajatteluaan. Keskeisiä teemoja ovat muisti, lapsuus sekä äidin ja tyttären välinen suhde. Muistikuvista onkin tullut Jokisalon keskeinen tutkimusalue. Samat kuva-aiheet, kuten lapsuudenaikaiset albumikuvat, toistuvat eri yhteyksissä. Valokuva on kuitenkin vain teoksen lähtökohta, Jokisalo käsittelee sitä leikkaamalla ja ompelemalla. Hän myös sijoittelee teoksiinsa eri elementtejä kuten saksia, neuloja ja lankoja. Jokisalon töissä materiaalien yhdistely tuo aivan oman persoonallisuuden hänen teoksiinsa.

Kuva 11. Sidepistot, 1996, 21,5 x 28 cm (Jokisalo 2001, 33)

Teoksessa Sidepistot (kuva 11) Jokisalo on muodostanut kuvan keskelle naisen ja lapsen, mahdollisesti äidin ja lapsen. Vasemmalle ja oikealle puolelle hän on kirjoittanut muutaman piston ja jättänyt neulat kiinni teokseen. Teoksessa on selkeästi kaksi sukupolvea ja koen, että kuvalla halutaan ilmaista kahden sukupolven yhdistymistä. Jollain tavalla ne halutaan sitoa yhteen. Jokisaloon

kuvissa mielenkiintoista on myös se, ettei niitä pysty aukaisemaan kokonaan. Ne jäävät aina jonkin verran hämärän peittoon, tai vastaavasti ovat kovin suorasanaisia ja selkeitä, kuten kuva 12, johon Jokisalo on kirjaillut tekstin: ”Silmäneulassa on silmä, johon lanka pujotetaan” Tähänkin teokseen on jätetty neula kiinni ja teos on jätetty viimeistelemättä. Teos on herkkä ja sillä halutaan vain todeta asia. Herää lähinnä kysymys, miksi silmäneulassa tosiaan on silmä? Miksi sitä sanotaan silmäneulaksi ja silmäksi? Miksei se voi olla reikä? Mistä nimi tulee? Minua tuo irrallinen sana huvittaa, ja teos vaikuttaa hupsulta.

Kuva 12. Nimetön, 1998, 22 x 22 cm (Jokisalo 2001, 112) Alkuperäinen teos on värillinen.

5.5 Yhteenveto taiteilijoista

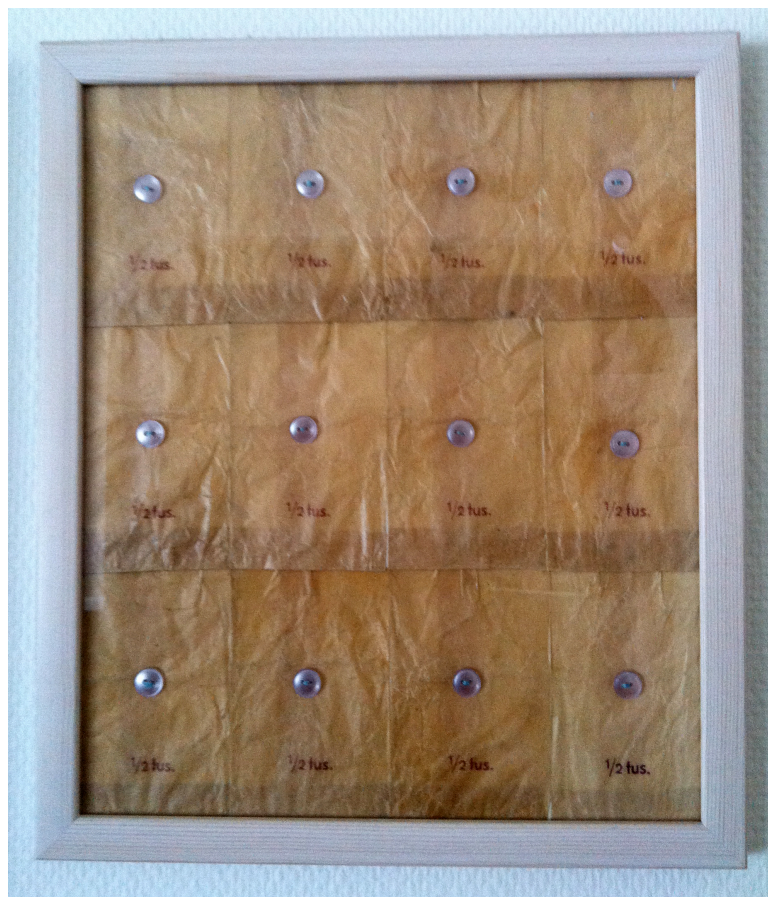
Yhteisenä tekijänä kaikilla taiteilijoilla on herkkyyks. Useat teokset on myös jätetty viimeistelemättä, tai langan pätkiä on jätetty roikkumaan. Niissä kaikissa on luonnosmaista rentoa kädenjälkeä, hyvin piirustusmaista. Kaikilla heillä on omat maneerinsa nähtävissä ja se tekeekin heistä juuri oman itsensä. Olen

joskus pelännyt, että toistaisin liikaa itseäni, mutta huomaan, että monilla taiteilijoilla on omat kautensa ja sitä kautta maneerinsa. Ehkä samalla lailla kun teollisessa tuotannossa on mallistot, ovat maneerit taiteilijoiden tapa luoda mallistoja. Uusiutuminenkin on tärkeää, ja sen huomasi taiteilijoiden vanhemmissa töissä. Jokainen taiteilija kasvaa, maneerit vaihtuvat, tyyli kehittyy ja mahdollisesti tekniikkakin vaihtuu.

Minuun vaikuttaneet taiteilijat ovat sinnikkäitä, menestyneitä ja heillä on pitkä historia sekä lukuisia näyttelyitä takanaan. Yhdistävänä tekijänä on myös materiaalien käsittely. Suuri osa heistä värjää ja käsittelee materiaalit ennen niiden työstämistä. Ihailtavaa show-käsityöläisyyttä. Sekoittaahan ammattitaitoinen kuvataiteilijakin maalinsa itse, eikä tyydy purkkiväriin.

6 OMIEN TEOSTEN SYNTY JA ANALYSOINTI

Olen tehnyt aiempia tekstiilitaideteoksia opiskeluni yhteydessä. Minua on viehättänyt erilaisten materiaalien yhdistäminen sekä erilaiset pinnat. Nappitaideprojektini aikana keräsin useita satoja nappeja ja 60-luvun tyhjiä nappipusseja, joista tein teoksia vuonna 2009 (kuva 13). Halusin tehdä graafista jälkeä, johon yhdistän paperia ja ompelua. Tietämättä silloin sen tarkemmin muiden tekstiilitaiteilijoiden aiempia tuotantoja, huomasin myöhemmin että Ulla Pohjola on jo vuonna 2003 käyttänyt teoksissaan runsaasti nappeja.

Kuva 13. Puoli tusinaa, 2009, 29 x 33 cm

6.1 Kirjonta tekstiilitaiteessani

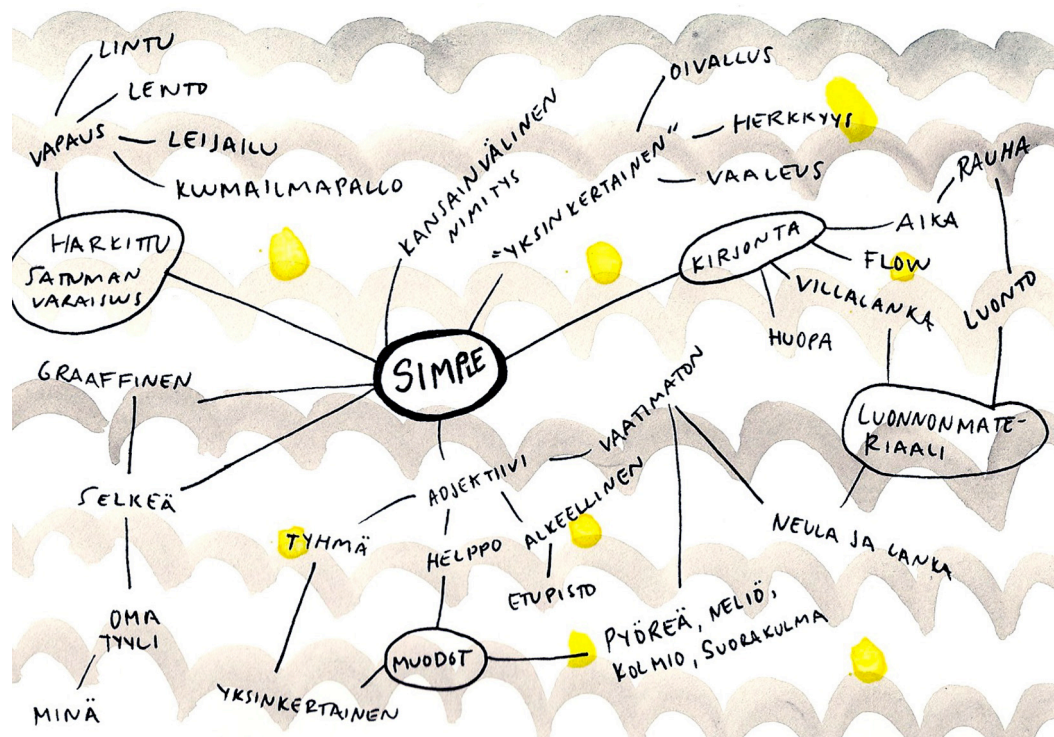
Kirjontaa en ole aiemmin juurikaan tehnyt, mutta en koe sitä ongelmaksi. Haluan tekniikalla luoda enemmänkin tunnelmaa taiteen keinoin, kuin keskittyä teknisiin vaatimuksiin, joita käsityömaisessä kirjonnassa on.

Tekstiilitaide on hankalassa asemassa taiteen ja käsityön välissä. Käsityötaito tehdessä taidetekstiilejä on ensiarvoisen tärkeä, mutta se on täysin eri asia kuin taiteellinen luovuus töissä. Lähestyessä taidetta on lähtökohtana ensisijaisesti visuaalinen vaikutus ja meihin vaikuttava tunnelma. Toki tekstiilitaiteessa myös käsityö on keskeisessä roolissa, mutta tärkein funktio on sisällössä. (Pohjola 2007, 19 – 21.)

Tekniikkana kirjonta on hidasta ja sorminäppäryyttä vaativaa. Haluan antaa teoksille vapauden syntyä ilman valmiiksi piirrettyjä luonnoksia. Toteutan teemani ympärille visuaalisen kuvakollaasin, jonka avulla teokseni syntyvät mielikuvien pohjalta.

6.2 Suunnittelusta toteutukseen

Omissa töissäni keskityn yhden teeman ympärille, jota myös tuleva näyttelyni tulee olemaan. Lähestyn teemallani ”Simple” yksinkertaista tekniikkaa sekä pelkistettyä kuvakieltä. Haluan saada yksinkertaisesta kaunista ilman, että tekniikka tai materiaali olisi kovin arvokasta tai ylellistä. Nimenä Simple (yksinkertainen) korostaa minimalismista mielikuvaa, ehkä jopa jonkinlaista tyhmyyttä, mitä adjektiivinä se tarkoittaaakin.

Kuva 14. Viitekehys SIMPLE-teksteille

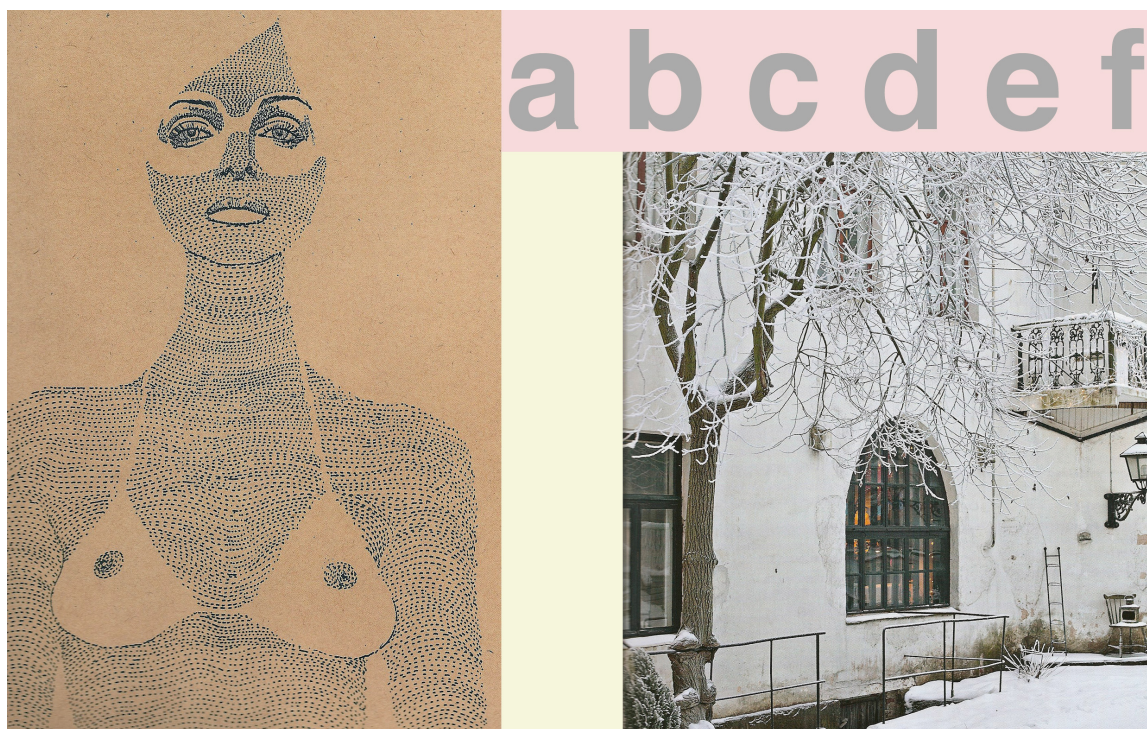
Haluan töihini piirustuksenomaista selkeää viivan ohutta jälkeä. Käytän neulaa kuin kynää ja lankaa kuin mustetta. Yksinkertaisen teoksistani tekee kuvakieli, materiaalien niukkuus ja värit joita käytän minimalistisesti. Myös alkeellinen toteutustapa vahvistaa mielikuvaa piirrosmaisuudesta. Haastavinta lienee teoksissani on saada niistä kuitenkin viimeistellyt ja harkitut. En nimittäin hae teemallani hutaistua ja nopeasti tehtyä kädenjälkeä. Minua kiehtoo ajatus siitä, että yksinkertaisesti ja minimalistisesti tehden voi saada näyttävää ja oivaltavaa aikaiseksi.

Hannu Castrén kirjoittaa Pohjolan kirjassa olevassa esseessään osuvasti Ulla Pohjolan teosten synnystä, ja koen että hyvin samalla lailla syntyvät omat teokseni:

”Hän nauttii työprosessista ja sen verkkaisesta rytmistä. Vierailijalle syntyykin vahva tunne, että työhuoneeseen astuessaan taiteilija vapauttaa itsensä sen ulkopuolella vallitsevasta kiireestä ja levottomuudesta. Työhuone on ajattoman

ajan turvavyöhyke, jonka atmosfäärissä taideteoksen synty verhoutuu ajattomuuden hahmoon. Työpöytänsä ääressä istuva taiteilija sanoo olevansa luonteeltaan erakko.” (Ks. Pohjola 2007, 26.)

Valitsin värimaailmaksi vaaleuden, koska se kuvastaa talvista luontoa. Se myös korostaa pehmeyttä, jota materiaalivalinnoilla olen halunnut tuoda esiin. Tavallaan näen teokset myös kylminä ja etäisinä, mutta samalla pehmeinä ja sitä kautta lämmittävinä. Kuvallisessa ilmaisussa olen pyrkinyt yksinkertaisiin muotoihin ja sitä kautta on syntynyt ei-esittävää muotokieltä. Kuviomaailman luominen on myös siitä mielenkiintoista, että jokainen ihminen saattaa nähdä teoksissa omat mielikuvansa. Vaikka analysoin omia teoksiani haluan antaa haasteen kuvan tulkitsemisesta myös katsojalle.

Kuva 15. Kuvakollaasi (Hiroshi Tanable #2 2003 ja Divaani 2010)

Kuvakollaasissani (kuva 15) on aistittavissa luonto, lumi, talvi, yksinkertaisuus, vaaleus ja kynämäinen kädenjälki. Hiroshi Tanablen piirroksessa on kynällä piirretty sellaista jälkeä, jota haluan omalla kirjollani saavuttaa. Pikkutarkkaa viivaa, harkittua neulanpistoa. Talvinen rakennus ja piha ovat väreiltään niukat ja niissä on aistittavissa historia, sillä rakennus on vanha. Aakkosilla korostan alkeellisuutta ja tätä kautta yksinkertaisuutta. Koen että teoksieni tekniikka on kuin aakkoset. Ilman niitä ei olisi sanoja, ja ilman käyttämäni yksinkertaista tekniikkaa, ei olisi kirjontaa. Graafisuus viehätti minua alusta asti ja se yhdistettynä pehmeään ja herkkään materiaaliin loi minua miellyttävän tunnelman. Kuin varkain kuvakollaasin talvimaisema näkyy myös teoksieni nimissä. Talvi tuli kutsumatta kylään.

Materiaalina teoksissa on villa. Käytän huovutettua villaa teosten pohjana ja ompeluun eriväristä villalankaa. Teoksista syntyy hyvin pelkistettyjä ja kaikesta ”turhasta” riisuttuja. Väreinä teoksissa käytän ainoastaan vaaleanpunaista, harmaata, luonnonvalkoista ja sinistä. Värit valikoituivat, koska koen ne herkiiksi ja vaaleus viehätti minua. Nämä värit näyttävät kauniilta valkoista pohjaa vasten. Teosten teema näkyy myös minimalistisissa materiaalivalinnoissa. Villahuopa teosten pohjalla on luonnonvalkoinen. Huovan olen huovuttanut pesukoneessa useita kertoja valmiista huokoisesta huopalevystä.

Kuva 16. Materiaaleja

Lähdin luonnosteimaan teoksia testikappaleiden ja mielikuvieni avulla. En kuitenkaan halunnut piirtää etukäteen mitään tai miettiä teosta loppuun. Halusin antaa neulalle mahdollisuuden viedä. Olen opiskellut myös valokuvausta ja aikoinaan tutustuinkin valokuvaaja Jokisalon töihin valokuvamaailman kautta. Luonnosteluvaiheessa halusin kokeilla myös valokuvan yhdistämistä villalevyn päälle (kuva 17). Tekniikka tuntui kuitenkin ”tukkivan” villan pehmeuden ja kiristävän sen liian tiukalle. Luovuin ideasta melko pian, koska se tuntui jo toiselta aihealueelta ja teoksista olisi karsiutunut yksinkertainen toteutustapa heti alkuunsa. Sen sijaan kolmiulotteinen pinta kiehtoi minua ja siinä tuntui myös olevan monia mahdollisuuksia pinnan moniulotteiseen käsittelyyn.

Kuva 17. Luonnos postikortista valokuvaa yhdistäen villalle ja kolmiulotteista pintaa ommellen

Suunnitteluvaiheessa pohdin myös paljon töideni kiinnitystapaa. Minua kiehtoi teosten kehystäminen valkoisin kehyksin, mutta toisaalta elävän ja pehmeän pinnan piilottaminen kiiltävän ja kovan lasipinnan alle tuntui melkein töiden tuhoamiselta. Toisaalta taas en ole kovin monia tekstiiliteoksia nähnyt kehystettynä, joten siinä olisi yksi keino erottua. Kehyksissä teokset myös säilyisivät pölyntyymättä ja ehkä kuluttajakin näkisi sen helpommin seinälle laitettavana taiteena. Päädyin kuitenkin siihen, että lähtökohtaisesti teokseni ripustetaan perinteisesti kehystämättä. Suunnitellessani näyttelyä tarkemmin voin kuitenkin vielä tehdä varsinaiset päätökset tämän osalta.

Kuva 18. Keskeneräisiä teoksia työn alla

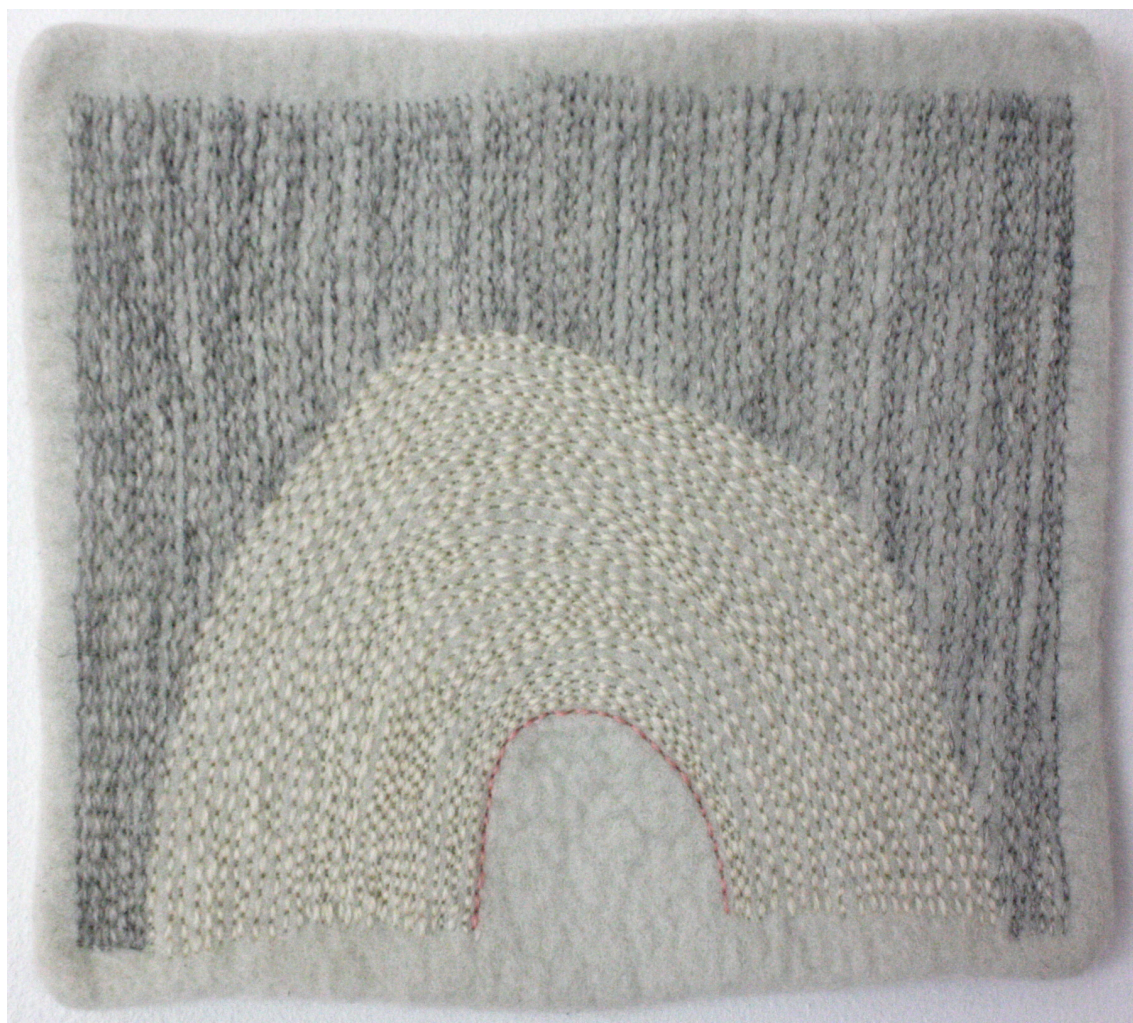
Huomasin jo varsin alkumetreillä että tapani työskennellä on kovin impulsiivinen, aloitan kerralla monia töitä ja jatkan niitä pikkuhiljaa. Tämä antaa minulle mahdollisuuden palata aina uuteen työhön kun se tuntuu läheisimmältä. Teosten koot olen pitänyt melko pieninä. Pienimmät ovat kooltaan n. 20 x 20cm ja suurimmat n. 50 x 50 cm. Haluan tehdä näyttelyyni myös yhden tai kaksi suurta (noin 1,5 x 2 metriä) teosta. Tiedostan kuitenkin että näin suuriin teoksiin menee käsin kirjoen niin kauan aikaa, etten sisällytä niitä opinnäytetyöhöni. Haluan ehdottomasti että näyttelyssäni on myös suuria teoksia pienten rinnalla. Uskon sen tuovan näyttelylle ja teoksille syvyyttä ja näin teokset eivät ole vain toistoja toisistaan.

6.3 Valmiit työt

Teokseni vaativat syntyvaiheessaan ympärilleen hiljaisuutta ja luontoa. Teokseni Talvimaja (kuva 19) syntyi kesällä 2010 Kuusamossa pienessä

saarella jossa vietin aikaa. Ainoa ajanviete oli kirjonta eikä ollut kiire mihinkään. Uskon, että erakoituminen auttaa minua töideni eteenpäin saamiseksi. Luonnon läsnäololla on myös suuri vaikutus.

Ajattelin aluksi, etten nimeä töitäni ollenkaan. Katsellessani töitä kauemmin, aloin nähdä niissä talvisia kuvia. Yksinkertaisia otteita talvesta. Sattumalta yksinkertaisesta teemastani, Simplestä kuoriutui takatalvi työhuoneeni pöydälle.

Kuva 19. Talvimaja, 2010, koko 23 x 20cm

Hiljaisuudessa oli hyvä työskennellä ja koenkin, että muutkin työni olisivat ehkä kaivanneet karkumatkaa kaupungista. Teos on hyvin yksinkertainen ja on ollut mielenkiintoista kuulla eri mielipiteitä kuvan sisällöstä. Ihmiset ovat nähneet

siinä mm. iglun ja sateenkaaren. Omassa mielessäni kuva on rauhallinen ja graafinen yksinkertainen ja moderni. Erityisen tyytyväinen olen vaaleanpunaiseen viivaan, joka rajaa teoksen kauniisti. Tämä viiva syntyi suunnittelematta, ja muutenkin koko teos syntyi käyden läpi monta erilaista luonnosta mielessäni. Valkoisesta osiosta oli ensin tulossa hiukset otsatukkineen ja keskelle olin ajatellut kasvoja. Olen kuitenkin tyytyväinen, että muutin suuntaa. Olen teokseeni Talvimaja kaikkein tyytyväisin. Työ vei paljon aikaa, eikä valmista syntynyt hetkessä.

Kuva 20. Lumipallo, 2010, koko 45 x 42cm

Koen, että teokseni Lumipallo (kuva 20) on vielä yksinkertaisempi kuin Talvimaja. Tässä teoksessa olen karsinut muodon kaikkein yksinkertaisimpaan, ympyrään. Jos tekisin teoksen nyt uudestaan, leikittelisin ehkä ympyrän muodolla enemmän. Muodon ei ehkä tarvitsisi olla niin tasainen ja toistuva. Suuremmilla pallojen eroavaisuuksilla olisin saanut enemmän liikkeen tuntua. Toki sitä on teoksessa nytkin. Teos on hyvin minimalistinen ja jatkuva pinta. Pidän teoksen yksinkertaisuudesta ja siitä, että se tavallaan vain on, ilman selittelyitä ja tavoitteita esittää mitään.

Kuva 21. Huurre, 2011, koko 44 x 44cm

Teokseni Huurre (kuva 21) tuo mieleeni huurtuneet ikkunat, kylmät pakkaspäivät ja lumenpäälle tuulessa muotoutuneet kuviointit. Tämä teos on pari työlleni Lumipallo. Se on kooltaan lähes samanlainen. Nämä työt voisivat olla näyttelyssä mahdollisesti vierekkäin. Huurre on kirjailtu vaaleanpunaisella villalangalla. Siinä on aistittavissa pitsimäinen verkosto. Saisin työhön kerroksellisuutta lisäämällä taustalle maisemaa. Tällöin kuvasta tulisi enemmän ikkunanruutumainen tunnelma. Näin saisin teokseen myös enemmän kolmiulotteisuuden tunnelmaa.

Kuva 22. Lumikukkulat, 2011, koko 24 x 25 cm

Lumikukkulat (kuva 22) on saanut vaikutteita runsaslumisesta talvestamme 2011. Teoksen värimaailma on niukka ja hillitty kuten muissakin teoksissani. Kuva on kooltaan samaa luokkaa kuin Talvimaja (Kuva 19). Myös tyyllillisesti se voisi olla teoksen parina. Olisin kuitenkin halunnut saavuttaa Lumikukkulat teoksessa enemmän herkkyyttä. Koen sen hieman liian voimakkaaksi.

7 LOPPUTULOSTEN TARKASTELU JA ANALYSOINTI

Prosessi oli omalla kohdallani kaiken kaikkiaan pitkä. Aloitin ensimmäiset teokseni jo vuonna 2010. Jo silloin minulle alkoi valjeta opinnäytetyöni aihe ja mitä haluaisin tehdä. Pääsin tavoitteeseen mielestäni hyvin. Näen opinnäytetyöni hyvänä alkuna ammatillista jatkoa ajatellen.

Olisin halunnut saada teoksia enemmän tehtyä ja ehtiä hakea niille alalla aktiivisesti toimivien taiteilijoiden ammattilaisten palautetta. Jossain vaiheessa kuusi valmista teosta oli salainen tavoitteeni, ja olisinkin halunnut saada näin monta aikaiseksi. Toisaalta, jos ammattilaisillakin menee kirjontatöiden teoksiin vähintään puoli vuotta, on oma aikani varsin realistinen ja teosten lukumäärä perusteltu. En tullut käyttäneeksi lainkaan sinistä lankaa. Jälkikäteen mietittynä näin sinisen liian voimakkaana herkän vaaleanpunaisen, harmaan ja valkoisen rinnalla.

Koen että teokseni Talvimaja on hyvin ammattimainen, ja voisinkin kokeilla tulevaisuudessa sen lähettämistä jurytettyyn tekstiilinäyttelyyn. Mietin paljon, onnistuiko tämä teos parhaiten juuri siksi, että se on syntynyt ilman kiirettä luonnon keskellä? Mikäli haluan työskennellä jatkossa tekstiilitaiteilijana, tulisi minun pohtia teosten syntypaikkaa tarkemmin. Mahdollisesti voisin hakea inspiraatiota luonnosta enemmän ja tehdä töitä konkreettisesti luonnossa.

Töitä tehdessä aloin nähdä teoksissani enemmän talvimaisemia kuin nykyistä teemaani. Tehdessäni lisää töitä tulevaan näyttelyyni aion vaihtaa teemaksi talven ja nimeän teokset jatkossakin talviaiheisiksi.

Tutkiva osuus olisi voinut olla laajempi, tai olisin voinut keskittyä vain yhteen tai kahteen taiteilijaan ja näin saada laajemman tutkimuksen aikaan. Toisaalta tämä kevyehkö pintaraapaisu eri tekstiilitaiteilijoihin antaa paremman kuvan minuun vaikuttaneista taiteilijoista, mikä olikin tavoitteeni. Olisin voinut käyttää haastattelua tutkimusmenetelmänä, mutta valitettavasti se jäi pois huonon aikataulutukseni takia. Tekstiilitaiteilijoista dokumenttiaineiston löytäminen oli hankalaa, ja Nina Nisonen olisi ollut hyvä haastattelun kohde, sillä

dokumentaarinen aineisto hänen uusimmasta taiteellisesta teoskannastaan oli varsin suppeaa.

Omia töitani voisin kehittää ammattimaisempaan suuntaan tekemällä enemmän pohjatyötä teoksille. Monet taiteilijat värjäävät langat ja kankaat itse. Voisin jatkossa harkita lankojen tai pohjavillan värjäämistä, ja näin saavuttaa vielä persoonallisemmat sävyt teoksiini.

Teoksissani on mielestäni nähtävissä ainakin yksi yhdistävä tekijä minuun vaikuttaneisiin taiteilijoihin – herkkyys. Vaikka omat teokseni ovatkin varsin graafisia ja jopa voimakkaita tätä kautta, on niissä kuitenkin materiaalivalinnoilla aistittavissa herkkyyttä. Villassa minua kiehtoo sen pehmeys. Se korostaa naisellisuutta, herkkyyttä ja haurautta.

Projektin tulevaisuudelta odotan paljon. Haluan saada runsaasti teoksia lisää ja toivon näkeväni lopputuloksena laadukkaan ja ammattimaisen ensimmäisen yksityisnäyttelyn. Voisin lähteä kokeilemaan myös erilaisten tekniikoiden yhdistämistä ja mahdollisesti tehdä myös kolmiulotteisia teoksia kaksiulotteisten rinnalle. Tällä tavoin saisin vaihtelevuutta ja eloa näyttelyyn.

LÄHTEET

Anttila, P. 2006. Tutkiva toiminta ja ilmaisu, teos, tekeminen. 2., uudistettu painos. Hamina: Akatiimi OY.

Divaani. 2010. Printall, Tallinna: Bonnier Publications OY

Jokisalo U. 2001. Kuvieni muisti vuodet 1980-2000. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Musta Taide

Nina Nisonen Mustat helmet – villamaalauksia ja muita töitä. Galleria Norsu. Helsinki. 27.3.-25.4.2009

Nakajima H. 2003. Hiroshi Tanabe # 2. Tokio: DNP Printing Co.

Pohjola U. 2011. Viitattu 7.1.2011 www.ullapohjola.fi

Pohjola U. Varjossa ja valossa. Tampere: Esa Print OY

Salmijärvi S. 2003. Savonlinnan OKL. Viitattu 7.1.2011
www.kaspaikka.fi/savonlinna/sirja/pistokirjonta/kirjonta

Schwarz T. 2011. Viitattu 13.2.2011 www.tillekeschwarz.com/faq.html

Selvedge Issue. 2007. Selvedge Issue – Fabric of your life: The Home Grown issue 9 – 10/2007. London.

Tekstiilitaiteilijat TEXO ry. 2006. Kädet ja kaikki. Helsinki: Art-Print OY

Wikipedia 2011. Viitattu 13.2.2011 http://fi.wikipedia.org/wiki/Ulla_Jokisalo